

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, ΠΑΤΡΟΣ

Η ΔΥΟ ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΦΟΥ ελε τα λόγια αυτά, ή "Αρτεμις του Πουατιέ σιάθησε.

"Ο Φραγκίσκος Β', δρεθισμένος και ταραγμένος συγχρόνως απ' την περήφανη στάση της εινοουμένης του πατέρα του, δίστασε, κωκώησε και στο τέλος ελε:

—"Ο θεός μου, δούξ ντέ Γκιζ εν' επιφορτισμένος να σάς ανακοινώση τις διαταγές μας, κυρία.

Και ξεκινάχισε να κουνεινάξη σιγαανά με τή σύζυγό του Μαρία Στουαρ.

"Η "Αρτεμις γύρισε τότε άργα προς τόν δούκα ντε Γκιζ και βλέποντάς τον να χαμογελάη λεπτά κ' ελε:

—"Κυρία, προσπάθησε να τού επιβληθίη, καρφώνοντας έπάνω του τα άγρωχα μάτια της.

Μά ο Σπριαδεμένος δέν τά έχανε εύκολα, όπως ο έσπειμένος άνεμώς του.

—Κυρία, ελες ίποκλιθόμενος μπροστά στην "Αρτεμίδα, ο βασιλεύς έμαθε την ελικρινή, λιτή που σάς προξένησε τό τρομερό δυστύχημα που μās χτύπησε έίλους μας. Σας εύχαριστεί πολύ γ' αυτό. "Η Μεγαλειότης του μάλιστα νομίζει, ότι πραγματοποιεί την πιο θεμιτή σας έπιθυμία, επιτρέποντάς σας να εγκαταλείψετε την Αΐλη και ν' αποσυρθήτε στη μοναξιά. Θα φύγετε άπότε σάς ελε εύκολο, άπότη, παραδείσιματος χάριν.

"Ενα δάκρυ μαγιάς φάνηκε στα φλογισμένα μάτια της "Αρτεμιδος.

—"Η αιτού Μεγαλειότης προλαβαίνει πράγματα την πιο θεμιτή μου έπιθυμία, ελες, προσπαθώντας να διατηρήση την ψυχραιμία της. Τι δουλειά έχω πειρά έδώ; Δέν βλέπω την ώρα ν' αποσυρθώ στην έξοιά μου. Αυτό θα γίνη τό ταχύτερο. Μείνετε ήσυχος, κύριε!

—"Τόσο τό καλύτερο λοιπόν, ελες ο δούξ ντε Γκιζ, παίζοντας με τις δαντέλλες του βελουδένιου του μανδύα. Μά, κυρία — έπρόσθεσε σοβαρά και δίνοντας στα λόγια του τόνο διαταγής— ο πύργος σας στο "Ανέ, τόν όποιο ή καλωσύνη του μακαριών βασιλέως σας παροχρήσε, ελεν μά δικαιοη κομητή, πολιτελής και εθδημη, για μά άπελυμένη γυναίκα, σαν κ' έσας. "Η Μεγαλειότητή λοιπόν βασιλίσα Αικατερίνη σας προσφέρει ως αντάλλαγμα τόν πύργο της στο Σωμόν, που ελεν πιο μακρού άπ' τό Παρίσι και που σάς ταιράζει περισσότερο στην κατάσταση που βρισκόσαστε τώρα. Ελεν στή διάθεσή σας μόλις τό θέλησετε.

"Η "Αρτεμις κατάλαβε, ότι αυτή ή αντάλλαγή ήσαν ένας εύχρημος τρόπος κατασέσεως του μεγαλοεποους της πύργου. Μά τί να κάνη; Πώς ν' αντισταθί; Δέν είχε πειρά καμιά δύναμη. "Όλοι οι χθεσινά φίλοι της ήσαν σήμερα έχθροί της. "Επρεπε να ύποχωρήση. Και ύποχώρησε.

—Θά είμια εύτυχής, ελες με φωνή ύποχωρη, να προσφέρω στή βασιλίσα την μεγαλοεπότη αυτή κατοικία, την όποια όρελλω παύματι στή γεννασορία του εύγενικού της συζύγου.

—Δέχεται αυτή την έπαρφοθα, ελες ξερά ή Αικατερίνη τών Μεδίκων, ρίχνοντας στην "Αρτέμια ένα ψυχρό βλέμμα κ' ένα βλέμμα εύγνωμοσύνης στον δούκα ντε Γκιζ. Και κατόπιν έκρόσθεσε:

—"Ο πύργος του Σωμόν ελεν δικός σας, κυρία!

—"Εκεί, ελες ο δούξ ντε Γκιζ, θέλοντας ν' αντιστάξη μά άθόια εύφρονησία στα μακαριμένα βλέμματα, με τά όποια τόν κερανοβολούσε ή "Αρτεμις, εκεί, μέσα στή γαλήνη, θα μπορούσατε, κυρία, να συνέλθετε με την άνοιή σας από την κόυρασι που σάς προκαλέσαν, όπως μου είπαν, ή πνευνοήσεως σας και ή φυσική

λίεσ σας κατά τις ταλεντατες ήμέρες με τόν κύριο ντε Μονμορανού. —Δέν φραντάζομα, ότι ύπηρετούσα κακά έκείνον που ήταν τότε βασιλεύς ακόμα, σπνευνομένη με τόν μεγάλο πολιτικό και πολεμιστή της βασιλείας του για ό,τι άπαιτούσε τό συμφέρον του κράτους.

Μα μέσα στή βία της να δόση μά έξ ίσου πειρακτική άπάντη στα πειράγματα του Γκιζ, ή "Αρτεμις δέν συλλογίζοταν ότι έτσι εδινε ήπλα εναντίον της κ' ότι ήμυζε στην Αικατερίνη τών Μεδίκων τόν άλλο της έχθρό, τόν κοντόσταυλο.

—Ελεν αλήθεια, ελες ή άδικωσύνη βασιλομήτορο, ότι ο κ. ντε Μονμορανού γέμισε με τή δόξα του και με τις ύπηρεσίες του δυό άλλωληρες βασιλείες. Και ελεν κυριός, παιδί μου —έπρόσθεσε, άπευθυνομένη προς τόν νεαρό βασιλέα— να σκεφθήτε να τού έξασαρίσετε κ' αυτού μά έντιμη άποχώρησι.

—"Ο κύριος ντε Μονμορανού, άπάντησε ή "Αρτεμις με πίκρα, περιμένα, όπως κ' εγώ, αυτή την άναυαυή για τις πολυεθρίες ύπηρεσίες του. "Ηταν στα διαμερισμά μου, όταν με κάλεσε έδώ ο Μεγαλειότατος. Θα βρισκεται ακόμα εκεί. Θα τόν συναντήσω και θα τού ανακοινώσω τις καλές διαθέσεις που έχετε άπέναντί του.

"Ετσι θα υπορέση να παρουσιασθή στον βασιλέα για να τόν εύχαριστήση και να τόν άποχωρησθή. Αυτός άλλωστε ελεν άνδρας, ελεν κοντόσταυλος, ελεν ένας απ' τους πιο λαχουρούς μεριστάδες του βασιλείου. "Ετσι, χωρίς άλλο, άργά ή γρήγορα, θα τού δοθί εύκαιρία να δείξη καλύτερα, παρά με λόγια, τή βαθειά του εύγνωμοσύνη σ' έναν βασιλέα που διγχετα τόσο εύλαβής προς τό παρελθόν και στους καινούριους του συμβούλους που τόσο τόν συντρέχουν στο έξο του.

—Μας άπειλεί! σκέφθηκε ο Γκιζ. "Η έχθρα, τώρα που την πατίμε, προσπαθεί να διαγκώση ακόμα. Τόσο τό καλύτερο. Μ' άρέσει αυτό!

—"Ο βασιλεύς ελεν πάντα έτοιμος να δεχθή τόν κύριο κοντόσταυλο, άπάντησε ή Αικατερίνη τών Μεδίκων, χλωμή απ' την αγανάκτησή της. Και αν ο κύριος κοντόσταυλος θέλει ν' άπειθήνη όποιαδήποτε παρατήρησι ή αξίωση στην αυτού Μεγαλειότητα, δέν χει παρά νάθη! Θα τόν άκούσουμε και, όπως είπατε, κυρία, θα τού άπονεύουμε δικαιοσύνη.

—Πηγάνω να τόν σταλω, ελες ή "Αρτεμις προκλητικά και με πείσμα.

"Ατηθύνη και πάλι, στο βασιλέα και στις δυό βασιλίσες τόν άγρωχο χαιρετισμό της και βγήκε έξω με τό μέτωπο ψηλά, μά με την ψυχή συντριμμένη, περήφανη στο πρόσωπο, μά και με τόν θάνατο μέσα στην καρδιά.

"Αν ο Γαβριήλ μπορούσε να τή δει, θα εύκαμε ότι άρκετά ελεχε έκδικηθεί!

"Η Αικατερίνη τών Μεδίκων ελεν προσέξει, ότι ο δούξ ντε Γκιζ, άνούγοντας τό όνομα του κοντόσταυλου, σάπασε και δέν άπάντησε στα προκλητικά λόγια της "Αρτεμιδος.

"Ο Σπριαδεμένος σκόβταν λοιπόν τόν Μονμορανού κ' ήθελε να τόν καλοπάση... "Η μήπως σκόπευε να σπνευνοθή με τόν παλιό αυτό έχθρό της Αικατερίνης.

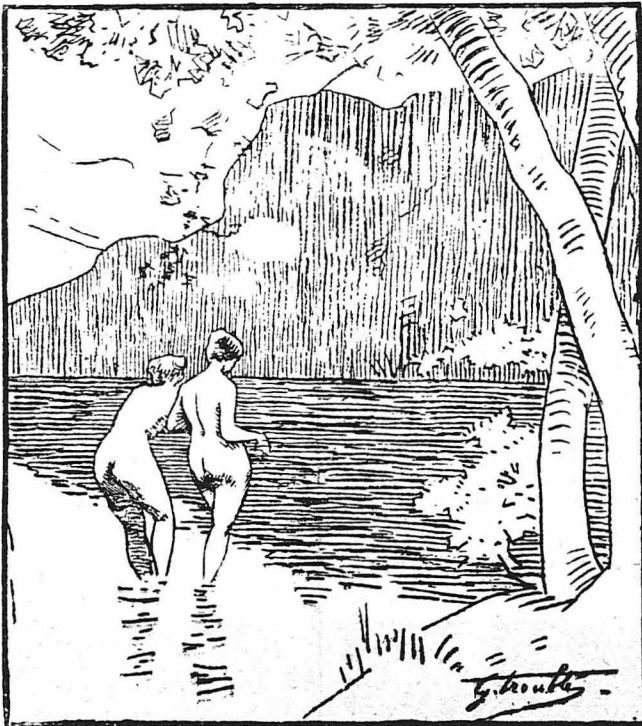
"Επρεπε ή βασιλομήτορ να τό υάθη αυτό με κάθε τρόπο. πολν άψογα να ποσέληη ή έξουσία στα χέρια του Γκιζ.

Γιά να τόν ψυχολογήση λοιπόν και να ψυχολογήση σπνευνοώς τό νεαρό βασιλέα, ελες μόλις ή "Αρτεμις βγήκε έξω:

—"Η κυρία ντε Πουατιέ ελεν πολν άναυδής και νομίζει πως έχει δύναμη με τόν κοντόσταυλό της... "Αν λοιπόν, παιδί μου, παραχωρήσετε καμιά έξουσία στον κοντόσταυλο, να είστε βέβαιος ότι θα παραχωρήσετε τή μωή από την έξουσία αυτή στην κυρία "Αρτεμίδα.

Μά δέν πρόφτασε να πη περισοότερα, γιατί την ίδια στιγμή ανήγγειλαν τόν Μονμορανού.

"Ο κοντόσταυλος δείχτηκε, στην άρχη πιο άξιοπρεπής και πιο γαλήνιος από την "Αρτέμια, χωρίς άλλο είχε προειδοποιηθεί

ΕΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

(ΤΟΥ Γ. ΤΡΕΜΠΛΑ)

